

Zprávy z farnosti

04/2012

Doba postní je dobou přípravy, a na ní navazují velikonoční události. Květnou neděli začíná Svatý týden. Pán Ježíš vjíždí slavně do Jeruzaléma, slaví s učedníky eucharistii, je zatčen, odsouzen, podroben utrpení, nese kříž, na kterém pak umírá. Ukládají jeho tělo do hrobu. Pak ale, třetího dne, vítězí nad smrtí, vychází z hrobu. Setkává se se svými učedníky, oživuje a prohlubuje jejich víru. Po svém vystoupení na nebesa, jim sesílá slíbeného Ducha Svatého. Tyto události, které si připomínáme, mají oživit a prohloubit také naši víru. Otevřme se velikonočnímu poselství. Pán Ježíš nás chce vnitřně proměnit. Znovu mu řekněme z hloubi srdce: „Pane Ježíši, já Ti věřím, odevzdávám se Ti, věřím ve vzkříšení a život věčný. Amen.“

Radostné prožití doby velikonoční přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2012

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církve a obyvatele v České republice.

DUBEN

1. Aby mnoho mladých lidí zaslechlo volání Krista a následovalo ho v kněžství a řeholním životě.
2. Aby vzkříšený Kristus byl znamením spolehlivé naděje pro muže a ženy afrického kontinentu.
3. Za pomoc Ducha Svatého pro všechny životní situace, spojené s bolestí a utrpením.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Setkání seniorů

V pátek 16. března 2012 bylo naplánováno setkání seniorů na faře v Podmoklech. Bohužel se zúčastnily jen 3 ženy. Ale přesto jsme se spojily s Pánem a pozvaly jsme jej mezi nás, protože „Kde dva nebo tři jsou ve jménu mém, já jsem s nimi!“

Pomodlily jsme se Korunku k Božímu milosrdenství a Bolestný růženec, protože byl právě pátek 15 hodin. U každého desátku jsme každá z nás jmenovitě prosila za to, co bychom chtěly Pánu Bohu připomenout a co nás bolí.

Pobylly jsme spolu asi 2 hodiny. Po modlitbách jsme jednaly o různých věcech a předávaly si zprávy. Liduška Šumová přišla s návrhem, abychom v létě v srpnu jely na pouť na Moravu u příležitosti svátku Nanebevzetí Panny Marie. Je to zatím jen plán, ale myslíme si, že by se dal uskutečnit.

Ke konci nás přišel navštívit také otec František, vyfotografoval nás a požehnal nám. Příští setkání seniorů bude 24. dubna, zase o půl třetí na faře v Podmoklech.

Zveme Vás, přijďte se rozdělit o zajímavosti, přinést poznatky ze svého okolí a také se pomodlit, aby nás Pán Bůh stále ochraňoval a žehnal nám.

MNb.

Dopis pro nemocné

Naše milá Paní a Matko Maria, Tobě svěřuji každé slovo, které teď napíši, a prosím Tě, abys použila tento ubohý nástroj k oslavě Boží Lásky k nám. Amen.

Když mne otec Josef oslovil, abych napsala pár řádků do „Dopisu nemocným“, ještě mně úplně nedocházelo, že vlastně Pán Bůh plní moji dávnou touhu mít možnost sdílet se s těmi, k nimž patřím. Podělit se o to, jak se Pán Bůh nádherně dokáže dotýkat našich životů a až nepochopitelně proměňovat - bolest v Radost, tmu ve Světlo, otroctví ve Svobodu... smrt ve Zmrtvýchvstání. Bože můj, chválím Tě a velebím a děkuji, děkuji za vše. Jednu dobu jsem si moc přála, aby mi Pán Bůh dal sílu navštěvovat nemocné, zvláště ty, kteří nemají možnost přicházet do kostela ke slavení Mše svaté, anebo alespoň oslovit nemocné, se kterými se setkávám. Moje plachost, až na občasné výjimky, mně však odhata nebyla, takže jen opět žasnu, jak to Pán Bůh naplánil po svém. Je to už sedm let, co jsem si právě ve „Světový den nemocných“ napsala pár myšlenek, a těmi bych chtěla začít své sdílení. Nazvala jsem si je tenkrát: „Rozjímání z pelíšku“.

Únor 2005

Včera jsem zase byla po dlouhé době u lékaře. Je to krásný ušlechtilý člověk a myslím, že Pánu Bohu moc milý, i když o tom zřejmě neví. Je opravdu pohledným pro duši nemocného vnímat osobní péči. Vstupem do ordinace je každý jeho pacient tím nejdůležitějším. Jak už jen tenhle pocit léčí! Přesto mně i tentokrát bylo smutno, když jsem odcházela. Smutno, protože jsem cítila jeho smutek a soucit nad mým osudem. Zdá se, že je pro člověka, který nezná Boha, nezná Ježíše a nezná hodnotu kříže, moc těžké, možná až nemožné přijmout osud nevyčísitelně nemocného člověka. A já??? Já zatím nepřestávám Pánu Bohu děkovat za ten veliký dar – za moji nemoc. Za nemoc, která zastavila můj nesmyslný úprk životem a darovala mi blízkost Boží... A co bych napsala teď, po sedmi letech života nemocného? V první řadě musím říci, že můj pohled se liší podle stavu, který právě prožívám. A protože právě teď mi je dobře – to znamená, že mi je darováno přijímat konkrétní stav v Pokoji – v Pokoju Božím, který svět nemůže dát, opět mohu jen Pánu Bohu děkovat za všechny milosti, které mi byly dány právě pro mou nemoc, pro mé „ano“ ke všemu, co posílá. Hezky se to píše, když člověk není právě na bojišti. Ale když musí vybojovat víru, že život má smysl i s těmi všemi omezeními, s neustálými pocity, že jsem druhým na obtíž, že jsem neužitečná, že vůbec ničemu nerozumím a jsem neschopná cokoliv ovlivnit, že druhým jen lezu na nervy a způsobuji nepříjemnosti, nebo i že jsem parazit a žiji na úkor druhých. Pak jsem vděčná za každého človíčka, kterého mi Pán Bůh pošle, aby mne znovu a znovu ujišťoval, že je velikou pravdou to, co se modlíme se svatým Františkem při křížových cestách: „...**neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**“ Věřím, že jednou, až mi Pán Bůh dá uvidět, co by v životě mém i mých drahých nemohl bez onoho „kříže nemoci“ udělat, budu Mu nevysovňně vděčná, že nedbal na mé nářky, fňukání a smlouvání.

Ježíši, náš Pane, Tví kněží nám často říkají o hodnotě přijímaných křížů a my přesto jako bychom zapomínali, nemůžeme nějak uvěřit, že se to týká i nás právě tady a teď. Prosíme Tě, povzbuzuj nás ve chvílích zápasů, abychom vždycky dokázali obnovit své „ano“ Tvé vůli, která je přece vždy tím největším dobrem. A pak, když uznáš za lepší, abychom Ti sloužili jako zdraví, není pro Tebe přece problém to zařadit. Děkujeme Ježíši, že můžeme své bolesti, svoji nemoc, svá omezení prožívat s Tebou, s vědomím, že Ty víš úplně všechno. Že na to nejsme sami, jakkoli se nám to zdá. Děkujeme, že Tě známe. Jak veliký je to dar!!! Amen.

Libuše Petra Svobodová, se svolením přejato z Královhradecké diecéze

Proč plamen i slza mají stejný tvar

Nu, prosím, pojďte dál. Víím, že nemám naklizeno, nic přichystáno pro takovou návštěvu, ale když neotevřu hned TEDĚ..., tak tu chvíli promeškám. Jsem studem celá červená. Ale, prosím, pojďte dál! Dívčina tvář se na mě poušmála a uzlíček v její náruči se nepatrně zavrtěl. Její průvodce si starostlivým okem přeměřuje prostor, kam mají vstoupit. Víím, co si asi myslí. Podobné myšlenky mě přepadly, když jsem se zvečera vydala do lurdské jeskyně, abych tam tenkrát byla sama. Místo zbožného rozpoložení mě však přepadl podivný smutek. Na obrovském svícnu před jeskyní nehořela ani jedna svíčka. Muž na žebříku lomozně seškraboval nánosy vosku a všechno bylo tak ponuré a prázdné. Panna Maria byla ve skále sotva vidět. Probíhala údržba svatyně. Něco podobného jistě pociťuje i sv. Josef, když nahlíží do srdce, kam má uvést svěřenou rodinu. Ale Pán se rozhodl přijít do temnot. Chtěl být přinesen do svého chrámu před věky i právě dnes - ke mně, k tobě, jako světlo. Neumenšuje to Josefovy ani Mariiiny starosti, ale zvětšuje důvěru a radost. Jakou moc má jeden malý plamínek. Rozžehne světlo, probudí život, dá teplo a krásu. Bůh se nechává přinést jako oběť v mamčině náruči. Je to velké tajemství lásky, která je konejšena a zároveň stravována utrpením. Ve stejné jednotě, jako plamen a vosk svíce – jen bez konce, stále více. Mateřská náruč, která objímala bolest plačícího dítěte obětovaného Otcí, nemůže být sama obejmuta Synem, který se s přibíjíma rukama dívá s kříže na to, jak jeho matka pláče. Kdo může pochopit nesnesitelnou bolest a poslušnost Ježíšovu! Kdo může docenit zásluhy slz Mariiných! Moje maminka byla v té době už 25 let v invalidním důchodu. Všechny možné nemoci a úrazy si u ní podávaly ruce s takovou rychlostí, že snad jedině průvan, který vytvořily, zakonzervoval její tělo natolik, aby to vydrželo. Teď měla následovat příhoda ze všech nejkompikovanější. Začátkem roku 2006 maminka přijala svátost nemocných a hned po té začala prudce zvracet zaschlou krv. Převezli ji v těžkém stavu do nemocnice, kde lékaři zjistili mnohačetná stále krvácející poranění sliznice z jícnu až do žaludku. Při špatné srážlivosti krve a všech už stávajících onemocnění vnitřních orgánů nebylo moc naděje. Pokud by se z toho zázrakem dostala, bude nejméně měsíc na kapačkách bez příjmu potravy. Dostala jsem šílený strach. Měla jsem v této oblasti už něco za sebou, ale tentokrát jsem to nedokázala překonat. Žádná modlitba ten strach neumenšovala. Nic mi nevlévalo žádnou útěchu. Až jsem uprostřed noci narazila v brožurce Totus Tuus na korunku k slzám Panny Marie. Na jejím konci bylo uvedeno, co Pán o této korunce řekl: „Má dcero, o co mě lidé budou prosit pro slzy mé matky, udělím jim láskyplným způsobem!“ Otevřela

Děčín - Podmokly

jsem Bibli a můj zrak padl na místo o uzdravení Jairovy dcery, zrovna na větu „Neboj se a věř!“, kdy Pán posiluje Jairovu víru v okamžiku, kdy mu oznámili smrt děvčete. Zbytek noci jsem se pak v důvěře modlila tuto korunku. Ráno jsem opět namátkou otevřela Bibli – na tom samém místě. Při návštěvě v nemocnici jsem tu posilu opravdu potřebovala. Maminka vypadala stále hůř. Nic nevnímala. Už dobře vím, jak si smrt dokáže formovat všechny, které si označila puncem. Stále jsem se modlila korunku a snažila se víc věřit Bohu než doktorům a vlastním očím. Příští neděli, byla to druhá postní, jsem opět ráno otevřela Bibli na stejné pasáži. Jen mi zrak padl na místo o něco dále v textu.... Vzal ji za ruku a řekl: „Děvče, pravím ti, vstaň!“ Pak ji Ježíš vrátil jejím rodičům a poručil, aby jí dali jíst. Když jsem odpoledne přišla do nemocnice, maminka, která o sobě včera nevěděla, seděla na posteli a povídá: „Luci, představ si, že jsem měla dnes k obědu bramborovou kaši...!!!“ A abych nezapomněla, bylo to její nejmilejší jídlo.

Lucie Moravcová, se svolením přejato z Královéhradecké diecéze

Jílové – dubnová návštěva Mons. Baxanta

Alespoň fotečka ☺...

Hol.

Dědeček a vnuk

Jednou večer si dědeček s vnukem povídali o současném životě. Najednou se vnuk zeptá svého dědečka: „Dědečku, kolik je ti vlastně let?“ Dědeček odpovídá: „Nech mě chvíli přemýšlet...“

Narodil jsem se před televizí, očkovaním proti obrně, kopírkou, kontaktními čočkami a antikoncepčními pilulkami. Nebyly policejní radary, kreditní karty, laserové paprsky. Ještě ne vynalezli klimatizaci, pračky ani sušičky, oblečení se prostě vypralo a pověšilo na čerstvý vzduch, aby uschlo. Člověk nebyl na Měsíci, neexistovala trysková letadla. Oženil jsem se s tvou babičkou a žili jsme spolu, v každé rodině byla matka a otec. Slovo „gay“ bylo respektované anglické slovo, které označovalo veselého, laskavého, spokojeného muže, a ne homosexuála. O lesbič-

kách jsme ani neslyšeli, a muži nenosili náušnice. Narodil jsem se před počítači, paralelním studiem a skupinovou terapií. Lidé nechodili na preventivní prohlídky, nýbrž je lékař dle potřeby posílal na krev a moč. Dokud mi nebylo 25 let, oslovoval jsem každého muže 'Pane' a ženu 'Paní' nebo 'Slečno'. Když v té době žena nastoupila do tramvaje nebo do autobusu, děti a mladí lidé spěchali, aby jí uvolnili místo. Pokud byla těhotná, doprovázeli ji k sedadlu, a pokud bylo třeba, šli jí koupit jízdenku, kterou jí přinesli. Muži chodili u okraje chodníku, ženy podél domů. Na schodech se ženám přenechávala strana u zábradlí, nastupovaly do výtahu jako první. Vstávali od stolu pokaždé, když vstala žena, i kdyby to bylo pouze na okamžik. Muži ženám otevírali dveře auta nebo jiné dveře a pomáhali jim při odkládání kabátů. V mé době panenství nezpůsobovalo rakovinu a takové dívky znamenaly pro svou rodinu čest a pro svého manžela čistotu. Náš život se řídil Desaterem, střizlivým uvažováním, úctou ke starším lidem, chováním dle zákona, naplňovalo ho plodné soužití s ostatními a odpovědná svoboda. Učili nás rozlišovat dobré a špatné a odpovědnosti za své činy i jejich důsledky. O rychlém občerstvení jsme si mysleli, že je určeno pro lidi ve spěchu. Vážný vztah znamenal, že máme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami a dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli. 'Time sharing' znamenalo, že rodina je na dovolené s jinými rodinami a ne, že sdílí prostor s cizími lidmi. Neznali jsme bezdrátové telefony, nemluvě o mobilech. Neposlušali jsme stereo nahrávky, FM rádio, kazety, CD, DVD, a neměli jsme elektronické psací stroje, počítače, notebooky. Notebook znamenal sešit. Hodinky jsme natahovali každý den. Nic nebylo digitální a domácí spotřebiče neměly světelné displeje. Když už mluvíme o strojích, nebyly ani bankomaty, mikrovlákné trouby, budíky s rádiem. Nemluvě o videorekordérech a videokamerách apod... Neexistovaly digitální ani barevné fotografie, jen černobílé, a na jejich vyvolání se čekalo nejméně tři dny. Pokud bylo na výrobku uvedeno 'Made in Japan', znamenalo to, že je to zboží špatné kvality a zboží označené 'Made in Korea' či 'Vyrobeno v Číně' nebo 'v Thajsku' ani neexistovalo. Neslyšeli jsme o Pizza go home, McDonaldu nebo o instantní kávě, umělých sladidlech... V obchodě bylo možné koupit něco za 5 až 10 haléřů. Zmrzlina, jízdenka nebo osvěžující nápoj stál 1 korunu. Nové auto stálo 10 000 korun, ale kdo měl tolik peněz? V mé době byla tráva něčím, co jsme kosili, a ne kouřili. My byli poslední, kdo byli přesvědčeni, že žena potřebuje muže, aby mohla mít dítě...

Teď mi řekni, kolik si myslíš, že je mi let?"" „Ach dědo... více než 200!"" odpověděl vnuk. „Ne, miláčku, pouze padesát!"" Velice smutné, velice pravdivé. Ach jo...

z jedné elektronické pošty

Křesťan a světová krize

Křesťané prošli za totality krizí svobody. Mnozí obstáli. Teď zase čelí krizi hospodářské. Její možné příčiny odhalil už apoštol Pavel: „Kořen všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6, 10). Peníze jsou hodnota, kterou člověk potřebuje jako podloží důstojného života, jako pomůcku, ne jako cíl. Důstojný život člověka nezávisí na značkovém oblečení, ani na modelu auta či vlivné známosti. Křesťan to chápe,

ale jeho děti už často ne. Víc a víc! – to je svůdné heslo doby. Čím máš víc peněz, tím více možností i moci – skončíš pýchou, to je ztrátou soudnosti. Je třeba silně veslovat proti proudu, aby člověk přijal první zásadu Kázání na Hoře: „Blažení, kdo mají ducha chudoby“. Kdo čte další kapitoly Matouše, doví se o své zodpovědnosti, a končí pokorou (= uznání svých hranic). Současná ekonomická krize ověřuje pravdu evangelia, proto křesťan není dnes překvapen. Naopak: je připraven na následky krize. Ví, jak žil Kristus, jak František, matka Tereza... Ví, jak žije třetí svět, 70 % lidstva. Naše děti nemusejí jezdit na hory s drahým vybavením, rodina nepotřebuje dovolenou v Karibiku; obléknou se v sekáči, vyhnou se drahým výstřednostem. Jsou spokojeni s tím, co mají, s tím, co stačí ke skromným životním radostem.

Křesťan nemusí hledat pomoc u psychiatra, u kartářky či věštce. V této době má možnost uskutečnit naplno zásady evangelia. I v Osvětlení se Židé modlili a nepřestali být Izraelity.

Podle Marxe je náboženství důsledkem špatných hospodářských vztahů. Je to však opačně: „duchovní postoje určují hospodářské chování“ (Benedikt XVI.). Bez Ježíšových zásad člověk zamění stupnici hodnot nebo ji úplně postaví na hlavu: na vrchol se dostanou peníze – láska je vtlačena do prachu země. Děje se to nenápadně; člověk je proti tlaku okolí bezbranný. Je jako loď bez vesel a plachet, vydaná větrům. Denně se modlíme u Stolu Páně: „Ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem!“ Zmatek nyní nastal, ale v nás je důvěra. I teď obstojíme: navzájem si porádíme, pomůžeme a potěšíme.

Jan Rybář

Okénko do knihovny

autor: JUDr. Klára A. Samková, Ph.D.
název: Romská otázka
z obsahu: Pozn. č. 93

Roku 1991 autorka na pozvání Kanadské advokátní komory absolvovala stáž v kanadském parlamentu a v Kanadské federální komisi pro lidská práva. Při rozhovorech na různých vládních místech jako bylo ministerstvo zdravotnictví, ministerstvo pro imigraci, pro otázky domorodců a dalších byla již tehdy upozorněna přesně na to, co se stane, jestliže problém Romů bude pojat jako problém sociální a nikoliv národní identity. I v Kanadě se totiž dopustili vůči Inuitům – Eskymákům téhož, čeho se dopouští česká společnost vůči Romům: totiž zaměnění jejich problému s problémem sociálním. Kanadčané začátkem 60. let vystříleli eskymácké / inuitské psy, aby jejich pány odřízli od jejich tradičního kočovného způsobu života. Rodinám byly odebírány děti a dávány do internátních škol, aby získaly odpovídající vzdělání. Výsledkem byl totální alkoholismus, závislost na drogách a dealerství drog, více než 90 % nezaměstnanost a masivní závislost na státních sociálních dávkách, naprostá rezignace na komunitní a často i základní osobní život, prostituce a masivní kriminalita, což jsou všechno jevy, které jsou dobře známy ve spojení s Romy. Zvrat v tomto katastrofálním trendu vývoje eskymáckého / inuitského obyvatelstva přineslo až uznání Eskymáků / Inuitů za národ či národy a podpora

Sečín - Podmokly

právě jejich národního sebeuvědomění a tradičních národních hodnot. (Užití obou názvů Eskymák / Inuit pro toto obyvatelstvo je zde nutné, neboť Inuit je v Čechách méně známý pojem. V kanadské realitě však označení „Eskymák“ má asi stejné emocionální zabarvení jako u nás „Cikán“ či ještě případnější „cigoš“.) Je třeba si připomenout, že dnešní multikulturní Kanada není takovou, protože by si to vymyslelo pár idealistických intelektuálů, ale prostě proto, že jiné pokusy o řešení nefungovaly. Zcela shodné zkušenosti „utrpěla“ i australská vláda s Aboriginci, případně novozélandská vláda s Maory. Přes tyto bohatě zdokumentované zkušenosti česká vláda zarputile trvá na řešení problému Romů jako problému sociálního.

vybrala M. J.

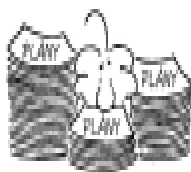
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 1. zasedání Farní rady ze dne 11. března 2012

Farní rada se v plné účasti sešla v neděli 11. března na svém prvním zasedání. O čem farní rada jednala?

- **Volba**

Proběhla volba zástupce a zapisovatele farní rady a zároveň volba do ekonomické rady. Zástupcem pátera Františka se opět stal pan Málek, zapisovatelem paní Pohořelá. Členkou ekonomické rady byla zvolena paní Škodová.

- **Snídaně**

První březnovou neděli jsme se sešli na faře na společné snídani. Strávili jsme příjemné dvě hodiny. Je jen škoda, že se setkávají stále stejní lidé. Snad se k nám časem přidají i další farníci.

- **Okapy**

Na kostele byly odcizeny měděné okapové svody. Při opravě se zjistilo zanesení a poškození dalších svodů. Paní Škodová se pokusí zajistit klempíře.

- **Křeslo pro hosta**

Zorganizování si vzal na starosti Adam Musil.

- **Výběr konání poutních mší svatých**

- 21. 04. 2012 – mše sv. na zámku v kapli sv. Jiří, zpívat bude sbor Verbascum
- 11. 05. 2012 – mše sv. v kapli sv. Jana Nepomuckého v Chrástu
- 12. 05. 2012 – pouť do Doubice, kde bude v kapličce instalován nový oltář
- 19. 05. 2012 – pouť do Rokole
- 26. 05. 2012 – pouť ke sv. Zdislavě, Jablonné

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli **15. dubna 2011** v 18:45 (po večerní mši svaté).

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012- 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2012	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 450 Kč	1 997 Kč	4 112 Kč	Na církevní školy
Únor	8 387 Kč	1 018 Kč	4 260 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	15 837 Kč	3 015 Kč	8 372 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2012				1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných				4. listopadu 2. prosince

vlakové spojení:

(cena 21 / 16 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **45. diecézní setkání mládeže** – Diecézní centrum pro mládež srdečně zve na 45. DSM, které se koná 30.-31. 3. 2012 v Litoměřicích. Na setkání se těší P. Vláša Novák, P. Jožka Kadlic a Petra Přenosilová. *Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!* (Flp 4, 4).
- ☞ **Cesta divokého muže** – Víkend pro muže 30. 3.-1. 4. 2012 (J. Šlachta, M. Vyleťal) Albeřice.
- ☞ **Husto!** – Víkend pro otce s náctiletými dětmi 13.-15. 4. 2012 (Štula, Brázdil) Albeřice.
- ☞ **Víkend pro Chlapce ze Severu** – 20.-22. 4. 2012 (Fr. Růžička) Albeřice.
- ☞ **Poutní mše v zámecké kapli sv. Jiří** – 21. 4. 2012, 16:00. Bohoslužbu celebrouje biskup litoměřický Mons. Jan Baxant.
- ☞ **Čtři dohody** – Víkend pro ženy 27.-29. 4. 2012 (Vyleťalová, Šlachta, Vyleťal) Albeřice.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> – navštivte naše/vaše stránky!

Nóta s pastoračními doporučeními ke slavení Roku víry

(dokončení)

Doporučení

„Vím, komu jsem uvěřil“ (2 Tim 1, 12). Tato slova sv. Pavla nám pomáhají pochopit, že víra je „především osobní přílnutí člověka k Bohu; a zároveň je neodluč-ně svobodným souhlasem s celou pravdou, kterou Bůh zjevil“. Víra jako osobní důvěra v Pána a víra, kterou vyznáváme v kředu, jsou od sebe neoddělitelné. Jedna se odvolává ke druhé a jedna druhou vyžaduje. Mezi prožívanou vírou a jejím obsahem existuje hluboké pouto: víra svědků a vyznavačů je stejná jako víra apoštolů a učitelů církve.

Následující doporučení pro Rok víry tedy chtějí napomoci jak osobnímu setkání s Kristem prostřednictvím hodnověrného svědectví o víře, tak stále lepšímu porozumění tomu, co tvoří obsah víry. Tyto návrhy mají sloužit jako příklady, které povzbudí k pohotové odpovědi na výzvu Svatého otce, abychom tento rok prožili naplno jako zvláštní „čas milosti“. Radostné znovobjevení víry může přispět také k tomu, že se posílí jednota a společenství mezi nejrůznějšími skupinami, jež společně tvoří velkou rodinu církve.

I. Na úrovni všeobecné církve

1. Hlavní celocírkevní událostí při zahájení Roku víry bude XIII. řádné generální shromáždění Synody biskupů, které papež Benedikt XVI. svolal na říjen roku

2012 a jež se bude věnovat tématu „Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry“. V průběhu této synody se 11. října 2012 uskuteční slavnostní bohoslužba k zahájení Roku víry a k oslavě padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu.

2. Během Roku víry je vhodné povzbuzovat věřící k účasti na poutích k Petrovu stolci, aby zde vyznali svou víru v Boha Otce, Syna a Ducha Svatého v jednotě s tím, kdo je dnes povolán, aby utvrzoval své bratry a sestry ve víře (srov. Lk 22, 32). Stejně tak je důležité podporovat poutě do Svaté země, na místa, jež byla prvními svědky našeho Spasitele Ježíše a jeho Matky Marie.

3. Bude těž užitečné vyzývat věřící, aby se během tohoto roku se zvláštní úctou obraceli k Panně Marii, která je pro církev příkladem a „září celému společenství vyvolených jako vzor ctností“. Je třeba podporovat každý podnět, jenž věřícím napomůže k tomu, aby poznali výsadní úlohu, kterou Maria sehrává v tajemství spásy, aby ji milovali a následovali jako vzor víry a ctností. Za tímto účelem se ukazují jako vhodné poutě, slavnosti a nejrůznější další události na významných mariánských poutních místech.

4. Pro mladé lidi se mohou stát příští Světové dny mládeže, které se uskuteční během července roku 2013 v Rio de Janeiru, zvláštní příležitostí k tomu, aby zakusili radost z víry v Pána Ježíše a prožili společenství se Svatým otcem ve velké rodině církve.

5. Lze předpokládat, že se i na mezinárodní úrovni uskuteční mnohá sympozia, konference a další významné události, jež umožní setkání s hodnověrnými svědectvími víry a napomohou jejich účastníkům, aby lépe porozuměli obsahu katolického učení. S vědomím toho, že ani dnes se Boží slovo nepřestává šířit a růst, bude důležité dosvědčovat, že „všechny strasti a tužby lidského srdce nacházejí své naplnění“ v Kristu Ježíši a že víra představuje „nové měřítko porozumění a jednání, které proměňují celý lidský život“. Některé konference by měly být zvláště věnovány znovuobjevení nauky II. vatikánského koncilu.

6. Rok víry bude pro všechny věřící též jedinečnou příležitostí, aby prohloubili své znalosti o základních dokumentech II. vatikánského koncilu a prostudovali si Katechismus katolické církve. To platí zvláště pro kandidáty kněžství, a to především během jejich propedeutického ročníku či prvních ročníků teologických studií, dále pro novice a novicky institutů zasvěceného života a společností apoštolského života a také pro ty, kdo se rozhodují pro vstup do některého církevního sdružení či hnutí.

7. Tento rok se také stane vhodnou příležitostí k pozornějšímu přijetí homilií, katechezí, promluv a dalších proslovů či dokumentů Svatého otce. Kněží, zasvěcené osoby a věřící laici jsou vyzýváni, aby s obnoveným úsilím skutečně a z celého srdce přilnuli k učení Petrova nástupce.

8. V průběhu Roku víry je vhodné ve spolupráci s Papežskou radou pro jednotu křesťanů uskutečnit nejrůznější ekumenické iniciativy, jejichž cílem je „podpořit obnovení jednoty mezi všemi křesťany“, neboť tato jednotu „je jedním z hlavních úkolů posvátného ekumenického Druhého vatikánského sněmu“. Uskuteční se zejména slavnostní ekumenické shromáždění, při němž všichni pokřtění obnoví svou víru v Krista.

9. V rámci Papežské rady pro novou evangelizaci bude ustanoven sekretariát, jehož úkolem bude koordinace nejrůznějších iniciativ, navržených k oslavě Roku víry jednotlivými dikasterii Svatého stolce, i dalších událostí, jež se týkají celé všeobecné církve. Tento sekretariát by měl být včas informován o významných událostech a sám také může navrhopvat vhodné iniciativy. Za účelem zpřístupnění užitečných informací k účinnému prožití Roku víry všem lidem spustí též speciální webovou stránku.

10. V závěru Roku víry, o slavnosti Krista Krále, bude Svatý otec předsedat eucharistické bohoslužbě, při níž se bude konat slavnostní obnova vyznání víry.

II. Na úrovni biskupských konferencí

...

III. Na úrovni diecézí

...

IV. Na úrovni farností, společenství, sdružení a hnutí

1. V rámci přípravy na Rok víry jsou všichni věřící vyzváni, aby si důkladně přečetli apoštolský list papeže Benedikta XVI. Porta fidei a rozjímali nad ním.

2. Rok víry „bude dobrou příležitostí k tomu, abychom víru intenzivněji slavili v liturgii, zvláště při eucharistii“. V eucharistii, která je tajemstvím víry a zdrojem nové evangelizace, se víra církve hlásá, slaví a také posiluje. Všichni věřící jsou proto vyzýváni, aby se eucharistie účastnili aktivně, plodně a vědomě, a tak se mohli stát skutečnými Pánovými služebníky.

3. Kněží by měli věnovat větší pozornost studiu dokumentů II. vatikánského koncilu a Katechismu katolické církve a z nich také čerpat materiál pro svou pastorační práci ve farnostech – pro katecheze, kázání a přípravy ke svátostem. Měli by také věřícím nabídnout cyklus tematických kázání věnovaných víře nebo některým specifickým otázkám souvisejícím s vírou, jako například „Setkání s Kristem“, „Základní obsah vyznání víry“ či „Víra a církev“.

4. Katecheti se mají pevněji držet bohatství nauky, kterou v sobě skrývá Katechismus katolické církve, a pod vedením svých duchovních správců nabízet skupinám věřících vedení při četbě tohoto cenného dokumentu. Napomohou tak jeho hlubšímu porozumění a zároveň se tím vytvoří malá společenství víry, která budou vydávat svědectví o Pánu Ježíši.

5. Lze doufat, že ve farnostech dojde k intenzivnějším snahám o šíření a distribuci Katechismu katolické církve a dalších materiálů pro použití v rodinách, které jsou domácími církvemi a prvním prostředím, v němž dochází k předávání víry. Mezi příležitostmi, kterých lze k tomuto účelu využít, patří například žehnutí domovů, křest dospělých osob, biřmování nebo uzavírání manželství. Tak lze přispět k hlubšímu porozumění katolickému učení v „domovech a rodinách, aby každý člověk pocítil silnou potřebu lépe poznávat odvěkou víru a předávat ji budoucím generacím“.

6. Podpora lidových misií a podobných iniciativ ve farnostech a na pracovištích může věřícím pomoci, aby znovu objevili dar víry přijatý ve křtu, a s ním související odpovědnost za to, aby vydávali svědectví, neboť křesťanské povolání „je svou povahou také povolání k apoštolátu“.

7. Členové institutů zasvěceného života a společností apoštolského života jsou v tomto období žádáni, aby v obnoveném spojení s Pánem Ježíšem usilovali o novou evangelizaci – každé společenství podle svých vlastních charismat, v oddanosti Svatému otci a ve shodě s neporušeným učením.

8. Kontemplativní společenství by se během Roku víry měla modlit zvláště za to, aby se víra mezi Božím lidem obnovila, a dala mu tak nový impuls k tomu, aby tuto víru také předával mladé generaci.

9. Sdružení a církevní hnutí jsou vyzývána, aby s využitím svých specifických charismat a ve spolupráci s místními pastýři podpořila takové iniciativy, jež dále rozšíří možnost prožívání Roku víry. Nová společenství a církevní hnutí budou jistě schopna kreativně a velkoryse hledat nejhodnější způsoby, jimiž mohou nabídnout své vlastní svědectví do služeb celé církve.

10. Všichni věřící, kteří jsou vyzýváni k obnovení daru víry, by měli usilovat o to, aby svou vlastní zkušenost víry a lásky předávali svým bratrům a sestrám v jiných křesťanských církvích a nekřesťanských náboženstvích, nevěřícím a také těm, kdo se k otázce víry staví indifferenčně. Lze doufat, že všichni věřící křesťané, když si uvědomí, že „přijali zvěst o spáse, kterou mají předložit všem“, tímto způsobem zahájí jakési misie směřující k těm, s nimiž žijí a pracují.

Závěr

Víra „je naším celoživotním společníkem, který nás uschopňuje, abychom stále novými očima vnímali úžasná díla, jež pro nás Bůh činí. Víra se soustředí na to, aby vnímala znamení času provázející soudobé dějiny, a každého z nás zavazuje, aby se stal živým znamením toho, že vzkříšený Pán je přítomen ve světě“. Je aktem osobním a zároveň společným: je to Boží dar, který je třeba prožívat ve společenství církve a předávat světu. Každá iniciativa navržená k oslavě Roku víry má sloužit právě k tomu, aby napomohla radostnému znovuobjevení víry a podpořila její předávání. Výše zmíněná doporučení si kladou za cíl vyzvat všechny členy církve k úsilí, aby se nadcházející Rok víry mohl stát zvláštním časem, kdy se my křesťané budeme moci podělit o toho, kdo je nám nejdražší: o Krista Ježíše, Spasitele všech lidí a Krále celého světa, neboť „od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonlosti“ (Žid 12, 2).

Dáno v Římě, v Kongregaci pro nauku víry, dne 6. ledna 2012, o slavnosti Zjevení Páně.

Kongregace pro nauku víry

William kard. Levada, pref.; Luis F. Ladaria SJ, tit. arcibiskup Thibiky, sekretář

Manželská setkání

Přátelé, většina z vás určitě ví, že u počátků chlapských aktivit stála koncem roku 2000 parta chlapů z pražského kurzu Manželských setkání. Tato aktivita, původem z Finska, u nás zapustila kořeny v roce 1989. Od té doby prošlo letními kurzy MS už několik tisíc manželských párů. Široké společenství Manželských setkání navíc v posledních letech přináší další bohaté ovoce (akce pro chlapy, ženy, rodiče s dětmi, ...).

Sečín - Podmokly

Rád bych proto vám, kteří jste na MS ještě nebyli, nabídl možnost účasti v některém z letošních kurzů. Jejich přehled najdete v tabulce níže.

Zároveň se jménem organizátorů obracím s prosbou na vás, kdo jste už „manželky“ v minulých letech prošli. Účast na MS chceme nabídnout co největšímu počtu nových párů a proto Vás prosíme, abyste nám v tom pomohli. Ať už osobním pozváním přátel a známých, či jinými formami propagace (farní časopisy, nástěnky, společenství apod.). Pozvánky a přihlášky ke stažení najdete na webových stránkách uvedených níže.

Zdeněk Michalec

<u>datum</u>	<u>místo / přihláška</u>	<u>pořádá</u>
01.- 08. 07. 2012	Kroměříž	YMCA Setkání http://www.setkani.org/index.php?id=120&case=985
07.-14. 07. 2012	Litomyšl	Církev bratrská http://portal.cb.cz/2012-07-07-manzelska-setkani
14.- 21. 07. 2012	Velké Karlovice	Centrum pro rodinu a sociální péči Ostrava http://rodina.prorodiny.cz/manzelska-setkani
15.- 22. 07. 2012	Čenkovice	Církev adventistů sedmého dne http://rokycany.webnode.cz/news/manzelsa-setkani/2012/
21.- 28. 07. 2012	Litomyšl	Centrum pro rodinu Krupka http://www.setkani.org/index.php?id=120&case=1044
17.- 25. 08. 2012	Liberec	YMCA Familia http://familia.cz

Pořad bohoslužeb o velikonocích 2012

KDY	CO	KDE	OD KOLIKA	
1. 4.	Květná neděle	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	10:45	-
2. 4.	Pondělí sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	7:00	-
3. 4.	Úterý sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
4. 4.	Středa sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	7:00	-
5. 4.	Zelený čtvrtek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	-	16:00
6. 4.	Velký pátek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	-	16:00
7. 4.	Bílá sobota	kostel sv. Františka - Podmokly	-	20:00
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	-	-
8. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	10:45	-
9. 4.	Pondělí velikonoční	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	-
		<i>kostel Nejsvětější Trojice - Jílové</i>	10:45	-

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
19. 04. 2012	Teplíce	Pjetro Veselý		Marek 5
17. 05. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 6
21. 06. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 7
20. 09. 2012	Trmice	Petr Novotný		Marek 8
18. 10. 2012	Teplíce	Milan Pekárek		Marek 9
15. 11. 2012	Bohušovice	Kosatka		Marek 10
20. 12. 2012	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Pro dlouhé zimní večery

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

3	2	6	9	7	5	1	8	4
4	8	9	2	3	1	7	6	5
1	7	5	4	8	6	3	9	2
6	9	4	3	1	7	2	5	8
2	5	7	8	6	4	9	1	3
8	3	1	5	2	9	6	4	7
5	1	3	6	4	2	8	7	9
9	6	2	7	5	8	4	3	1
7	4	8	1	9	3	5	2	6

Nové zadání:

					8		
		9		4	3		
			2				4
					7		
5			7		3	2	1
6		1			8		
4				7		5	
2	3			1			9
		6		8			7

R. S.

Trvale nestíhám

Zdrojem dnes tolik rozšířené civilizační choroby workholismu není v žádném případě nadměrné množství práce. Nejde ani o přepracovanost jako takovou. Příčinou je spíše absence ideje, cíle, k němuž bychom zaměřili svou práci i celý svůj život.

Práce bez této ideje se může stávat drogou a pouhým prostředkem k utišení bolesti z bytí postrádajícího smysl. Dokonce i pracovní úspěch se mění v pouhou náhražku smyslu. Nedo- staví-li se v práci úspěch, nastupuje syndrom vyhoření, zklamání a deprese. Pokud chybí na- šemu životu idea, slovy žalmu - Marné je časné vstávat, dlouho vysedávat u práce, marně se lopotíme (Žalm 127, 1-2).

Ani sebevíc náročná práce z nás nedělá workoholiky, když je inspirována hledáním krá- sy, dobra a lásky k člověku i k Bohu. Potom nás totiž může zaujmout a nadchnout natolik, že „celý náš život začne plynout jako jeden neustálý pracovní den.“ (R. M. Rilke)

Na minutu s Józefem Augustinem - O tom, co je v životě důležité

Etiketa Matky Terezy

Lidé jsou často nerozumní, iracionální a egocentričtí.

Ale stejně jim odpusť.

Když jsi vlídný, lidé tě možná obviní ze sobeckosti, postranních úmyslů.

Stejně buď laskavý.

Pokud jsi úspěšný, brzy získáš nevěrné přátele a pár skutečných nepřátel.

Stejně buď úspěšný.

Když jsi poctivý a upřímní lidé tě podvedou,

stejně buď poctivý a upřímný.

Když celé roky něco buduješ, jiní by to přes noc mohli zničit,

stejně buduj.

Když najdeš vyrovnanost a štěstí, někteří mohou závidět,

stejně buď šťastný.

Dobro, které jsi dnes vykonal, bude často zapomenuto.

Stejně dělej dobro.

Dej to nejlepší, co máš, a nikdy to nebude stačit.

Stejně ze sebe dávej to nejlepší.

Při konečné analýze, je to mezi tebou a Bohem.

Mezi tebou a jimi to stejně nikdy nebylo.

Vatikánské statistiky ukazují, že počet katolíků roste

Ke katolické církvi v roce 2010 přibýlo 15 milionů nových věřících a počet kněží se již desátý rok neustále zvyšuje, jak vyplývá z posledního vydání Papežské ročenky.

Počet katolíků se zvýšil z 1,181 miliardy v roce 2009 na 1,196 miliardy v roce 2010, což představuje nárůst o 1,3 procenta. Počet nově pokřtěných katolíků na celém světě zůstal na 17,5 %.

Celkový počet kněží vzrostl z 410 593 na 412 236. Je asi 277 000 diecézních kněží a 135 227 kněží řádových. Vzrůstající trend pokračuje od roku 2000. Počet duchovních se v Asii zvýšil o 1 695 a v Africe o 765. Nárůst v Americe a Oceánii byl jen dvouciferný, za- tímco počet kněží v Evropě se snížil o 905.

Čísla pocházejí z Annuario Pontificio (vydání z roku 2012), známého jako papežská ro- čenka, a z „Annuario Statisticum Ecclesiae“. Ty poskytují statistický obraz církve. Státní

sekretář Svatého stolce kardinál Tarcisio Bertone a arcibiskup Angelo Becciu, substitut státního sekretáře pro veřejné záležitosti, předložili 10. 3. tuto kompilaci papeži Benediktu XVI.

Počet biskupů vzrostl z 5 065 na 5 104. Afrika opět vykázala největší nárůst, když získala 16 nových biskupů, zatímco Amerika jich získala 15 a Asie 12. Počet trvalých jáhnů vzrostl o 3,7 procenta z 38 155 na 39 562. Téměř 65 procent těchto jáhnů je v Severní Americe, více než 33 procent v Evropě. Počet nevysvěcených mužských řeholníků se mírně zvýšil na 54 665. Počet řeholnic klesl z 729 376 na 721 935, téměř tříprocentní pokles byl zaznamenán v Evropě, ačkoli jejich počet vzrostl v Africe a Asii. Počet seminaristů připravujících se na kněžství poklesl o 10,4 procenta v Evropě a o 1,1 procenta v Americe, ale vykazuje nárůst o 14,2 procenta v Africe, o 13 procent v Asii a 12,3 procenta v Oceánii. Počet studentů filozofie a teologie v diecézních a řádových seminářích se v průběhu pěti let až do roku 2010 zvyšoval. V roce 2005 jich bylo 114 439 a v roce 2010 již 118 990.

Obě práce předložené papeži také zaznamenávají nové události v životě církve. V roce 2011 papež Benedikt ustanovil osm nových biskupství, jeden osobní ordinariát a jeden vojenský ordinariát. Jedna arcidiecéze a osm diecézí bylo povýšeno do hodnosti metropolitních stolic.

CNA

Nová evangelizace začíná ve zpovědnici

Kněz reprezentuje Krista, Otcova vyslance, a pokračuje v jeho poslání prostřednictvím „slova“ a „svátostí“, právě v této jednotě těla a duše, znamená a slova – zdůraznil Benedikt XVI. během audience účastníků kurzu o svátosti smíření, který každoročně organizuje Apoštolská penitenciérie. Papež zdůraznil, že hlásání Božího království a svátosti smíření nikdy vnímány jako dvě různé věci. Ježíšovo hlásání totiž nebylo pouhým mluvením, nýbrž zahrnovalo také jeho jednání, znamená a zázraky, až po jeho sebedarování.

Benedikt XVI. se připojil k apelu svého předchůdce, bl. Jana Pavla II., který v apoštolském listu *Novo Millennio ineunte* vybízel k nové odvaze a k návratu ke svátosti smíření v křesťanské komunitě. Jak napsal blahoslavený papež, člověk dneška potřebuje spatřit Kristovu tvář jako mysterium pietatis, jako tvář toho, v němž Bůh ukazuje své slitovné srdce a plně nás smiřuje se sebou samým.

Budete nebo již jste nástroji vždy nového setkání mezi Bohem a lidmi – pokračoval Svatý otec v promluvě ke kněžím a jáhnům, kteří se kurzu účastnili. „Budete spolupracovníky a protagonisty tolika „nových začátků“, kolik bude vašich penitentů. Mějte na paměti, že skutečný význam každé „novosti“ nespočívá ani tak v opuštění či odstranění minulosti, jako v přijetí Krista a v otevřenosti k jeho přítomnosti, která je vždy nová a vždy schopná proměnit i osvětit všechny stinné stránky a otvírat neustále nové horizonty.“

Nová evangelizace začíná také od zpovědnice, zdůraznil Benedikt XVI. v závěru promluvy pro účastníky kurzu o svátosti smíření, který v minulých dnech pořádala Apoštolská penitenciérie.

Radio Vaticana, VIS

Nenávist k rodičům se může promítat i do ostatních vztahů

Jednou jsem řešil případ dívky, která měla problémy ve vztazích s druhými lidmi. Nevzhládala s nimi navázat vyrovnaný vztah. Po dlouhém rozhovoru připustila, že měla velmi špatný vztah se svou matkou, měla za to, že jí matka vůbec nemilovala. Řekla mi: „Myslím, že matka mě odmítala už od mého narození a že mě nikdy nemilovala.“ Tato myšlenka – až už odpovídala skutečnosti více či méně – jí způsobovala mnoho utrpení a vedla ji k hněvu. Zakoušela vůči své matce velkou nenávist.

Vyzval jsem ji, aby své matce požehnala. To dosud nikdy neudělala. Nejprve společně se mnou a poté i sama opakovala modlitbu požehnání vůči své matce. Poprvé ve svém životě žehnala té, která jí darovala život. Žehnala a plakala, byl to pláč požehnání. Nakonec bylo z jejího výrazu zřejmé, že pokoj a radost jí naplnily srdce. Byl večer, společně se skupinou mladých jsme se společně s ní modlili. Druhého dne zvečera jsem tuto dívku potkal znovu. Celá zářila. Řekla mi: „Od včerejška mluvím se všemi, nemám problémy s nimi hovořit. Je to nádherna!“ Prožila novou zkušenost – modlitba požehnání vytěsnila její hněv, který jako zátka bránil tomu, aby s ostatními prožívala vyrovnaný vztah. Pokoj a láska teď naplnily její srdce a ona mohla v klidu a v pokoji hovořit s kýmkoli.

Nestačí tedy jen vědět o vlastních vztahových problémech s rodiči. Musím se s nimi smířit a v tom mi modlitba požehnání pomáhá. „Pane, žehnej mé matce, naplň ji svou láskou, pomáhej jí, uzdravuj ji, přinášej jí útěchu... Pane, žehnej mému otci, naplň jej svou láskou, pomáhej mu, podpírej ho...“ Je zapotřebí modlit se a žehnat, dokud srdce nedojde pokoje, dokud rodiče při vzpomínce na ně nemilujeme a neomlouváme chyby, kterých se na nás dopustili.

Rodiče nejsou a nikdy nebyli dokonalí, nedali nám veškerou lásku, kterou jsme potřebovali. To ale není důležité. Zásadní je své rodiče navzdory všemu milovat. Odpustíme-li svým rodičům, přijdeme na to, že všechny naše ostatní vztahy s druhými se začnou napravovat. Například ten, kdo je ženatý, nebude do své manželky promítat hněv, který v sobě nosí vůči vlastním rodičům.

Setkal jsem se s jednou ženou, která chtěla odejít od svého manžela. Přišli jsme na to, že mnohem závažnějším problémem byl pro ni velmi konfliktní vztah s vlastním otcem. Už jako malá holčička nevnímala otcovu lásku a živila v sobě silný pocit nenávisť vůči svému otci, kterou pak nevědomky přenášela na svého manžela. V okamžiku, kdy si to uvědomila a otcí odpustila, zakusila nový vztah se svým manželem. Opuštění, které dala svému otci, jí s manželem zcela smýřilo. Kromě toho: Kdo ctí otce, dožije se radosti na dětech (srov. Sir 3, 5). Pouze pokud napravíme svůj vztah s rodiči, můžeme navázat vyrovnaný vztah i se svými dětmi, protože nikdo nemůže být dobrým otcem, pokud nebyl také dobrým synem.

Salvatore Tumino, Ježíš uzdravuje tvé srdce

Proč před kostely hoří ohně?

O velikonoční noci (ze soboty na neděli) se před většinou kostelů zapalují velikonoční ohně. Oheň a světlo patří k nejstarším přírodním symbolům, které naznačovaly přítomnost Boží a sílu Boží. Oheň symbolizuje zároveň Boží lásku, která plane a hřeje i uprostřed chladu a temnoty. Pro člověka je oheň nezbytnou podmínkou pozemského života: dává teplo, dává světlo, přináší potěšení i radost. Zároveň je i pradávným symbolem smrti a očisty. Toto všechno se střetává ve velikonoční symbolice paradoxů: život i smrt, láska i očistění. A právě ohněm začínají velikonoční obřady.

Velikonoční obřad se skládá z několika částí. Úvodní částí obřadu je „Slavnost světla“, která vyjadřuje křesťanskou víru, že Ježíš Kristus je světlem pro tento svět. Obřad „veliké noci = Velikonoc“ začíná zpravidla po západu slunce (někdy v pozdních nočních hodinách, nebo dokonce v neděli v brzkých ranních hodinách před rozbřeskem). V kostele se zhasnou všechna světla a věřící se shromáždí před kostelem, kde je zapálen velikonoční oheň. Kněz s asistencí vycházejí z kostela v bílých rouchách a s velikonoční svíci tzv. „paškálem“.

Po pozdravení přítomných kněz oheň požehná a modlí se, aby v nás Bůh dal rozhořet touze po nepomíjejícím světle.

Po požehnání ohně následuje požehnání velikonoční svíce – „paškálu“, na kterém je m.j. uveden aktuální letopočet. Kněz pak velikonoční svíci rozsvítí od hořícího ohně se slovy: „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmou ve světle promění“. Svíci pozdvihne a zpívá: „Světlo

Dějin - Podmoky

Kristovo“ („Lumen Christi“) a všichni odpovídají: „Sláva tobě Pane“ („Deo gratias“). Hořící svíce symbolizuje Ježíš Krista.

Za knězem (či diakonem), který nese hořící paškál, se následně vytvoří průvod věřících jdoucích do tmavého kostela. Průvod za hořící svíce symbolizuje Kristova slova: „Já jsem světlo světa; kdo mne následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života“ (Jan 8, 12). U vchodu do tmavého kostela kněz podruhé pozdvihne paškál a zpívá „Světlo Kristovo“. Pak si všichni přítomní od paškálu a od sebe navzájem připalují své svíčky. Světlo se tak působivě šíří mezi lidmi a osvětluje setmělý prostor. Každý z přítomných se tak stává příjemcem světla, nositelem světla a tím, kdo světlo předává dále. Potemnělý chrám může být i symbolem hrobu, či světa bez lásky, do kterého se postupně šíří světlo a láska Vzkříšeného.

Paškál se postaví vpředu v kostele na svícen a následuje slavnostní velikonoční chvalozpěv, nazývaný též podle svého počátečního latinského slova „Exsultet“; věřící při něm stojí a drží v ruce své hořící svíce. Hymnický chvalozpěv čerpá z textů od 4. století. Exsultet tedy dnešní věřící spojuje se zástupy křesťanů napříč mnoha staletími. Uvádí věřící do nitra Kristova velikonočního tajemství. Významným tématem tohoto prastarého hymnu jsou díky a chvalozpěv za světlo a událost veliké noci pro vykopení.

Po obřadu světla následují další části velikonočních obřadů: bohoslužba slova, kdy se předčítají biblické texty z dějin spásy, dále pak křesťní obřad, při kterém každoročně přijímá křest mnoho mladých a dospělých lidí (v České republice se o velikonoční noci každoročně nechává pokřtít několik set mladých a dospělých lidí, malé děti se ale zpravidla křtí během celého roku). Velikonoční obřad nakonec vrcholí eucharistií.

Vzkříšení Ježíše Krista je pro křesťany centrálním bodem jejich víry, smrt není konec, ale nový začátek nového života. Proto se o Velikonočních zvěstuje, že život zvítězil nad smrtí, pravda nad lží, spravedlnost nad nespravedlností a láska nad nenávisť. Protože jsou Velikonoce hlavním křesťanským svátkem, jsou i obřady veliké noci jsou jedinečnou formou liturgie, která se každoročně slaví jen jednou. (podle www.vira.cz)

LITURGIE

Slavnosti a svátky

1.	4.	Květná (Pašijová) neděle
5.	4.	Zelený čtvrtek
6.	4.	Velký pátek
7.	4.	Bílá sobota
8.	4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
23.	4.	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka
25.	4.	Svátek sv. Marka, evangelisty

Významné dny

7.	4.	Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

4.	4.	Mons. Paďour	narození (1943)
6.	4.	Mons. Herbst	biskupské svěcení (2002) – 10. výročí
7.	4.	Mons. Graubner	biskupské svěcení (1990)
		Mons. Hrdlička	biskupské svěcení (1990)
		Mons. Radkovský	biskupské svěcení (1990)
		Mons. Lobkowicz	biskupské svěcení (1990)
10.	4.	Mons. Duka	převzetí arcidiecéze (2010)

Š e č í n - P o d m o k l y

18. 4. Mons. Kajnek narození (1949)
19. 4. Papež Benedikt XVI. výročí zvolení (2005)
23. 4. Mons. Cikrle svátek
24. 4. Mons. Paďour svátek
26. 4. Mons. Duka narození (1943)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 ^{+ / + / +} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		18:00 ^{+ / + / +}
Středa	07:00	
Čtvrtek		18:00 ^{+ / + / +}
Pátek		18:00 ^{+ / + / +}
Sobota		18:00 Bynov ^{* / ** /}

^{+ /} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny od 17:00

^{* /} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

^{+ + /} Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny od 18:00

^{** /} Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 04. 2012, před 1. nedělí v březnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)